

Arthur Moss tudományos önéletrajza

Dr. Arthur Moss orvosi diplomáját 1957-ben szerezte a Harvardi Orvosi Egyetemen. Rezidens éveit a Massachusetts General Hospitalban töltötte, majd a Rochesteri egyetemen kapott fellowship pozíciót, ahol kardiológusként és kutatóként mindmáig dolgozik. Klinikai kutatásait a US Navy-nél kezdte, az 1000 Aviator epidemiológiai vizsgálattal. Ezen kutatás során ismerte fel az utánkövetéses vizsgálatok jelentőségét. Professor Moss kutatási területeinek középpontjában a genetikus és szerzett szívritmuszavarok, az akut és krónikus szívbetegségek, a hirtelen szívhalál megelőzése, az implantálható cardioverter defibrillátor (ICD), és kardiális reszinkronizációs kezelés (CRT) állnak. Munkássága során létrehozta a multicentrikus nemzetközi klinikai kutatócsoportot, és elindította a MADIT (Multicenter Automated Implanted Defibrillator Trials) klinikai vizsgálatokat. A MADIT vizsgálatokban végzett eredményei alapján nevéhez fűződik a hirtelen szívhalál megelőzésében ma már elsőként választandó implantálható cardioverter defibrillátor (ICD) klinikai eredményességének megalapozása, valamint az ICD implantáció elterjedése. Mindemellett számos további nemzetközi publikációval járult hozzá a kardiológia fejlődéséhez, így a szívkoszorúérbetegség rizikófaktorainak, valamint a lipid és thrombotikus faktorok vizsgálataival egyaránt. Vezetése alatt létrehozta a hosszú QT-szindrómával rendelkező betegek első regiszterét, a regiszterben végzett vizsgálataival megalapozta a genetikus, és szerzett hosszú QT-szindrómás betegek kezelését. Összes nemzetközi publikációjának száma 622, 4 könyvet és számos könyvfejezetet írt. Közleményeinek független idézettsége meghaladja a 20 ezret. Számos újság reviewere, mint pl. a New England Journal of Medicine (NEJM), a Journal of American Medical Association (JAMA), Circulation, Journal of American College of Cardiology (JACC), ezen túlmenően a Journal of the American College of Cardiology, The American Journal of Cardiology, a Heart Rhythm, és a Journal of Cardiovascular Electrophysiology szerkesztőbizottságának a tagja, valamint az Annals of Noninvasive Electrocardiology főszerkesztője.

A Semmelweis Egyetemen 2007-ben kezdte tudományos együttműködését a hirtelen szívhalál és szívelégtelenség, valamint annak nem-gyógyszeres kezelésének témakörében. A kialakuló kutatási kollaboráció során mindeddig számos közös tudományos közlemény került elfogadásra magas impakt faktorú, nemzetközi peer-reviewed újságokban (Journal of American College of Cardiology, European Heart Journal, JACC Cardiovascular Imaging, Heart Rhythm). Továbbá mintegy 20 közös nemzetközi és hazai absztrakt került bemutatásra nemzetközi konferenciákon. Legújabb közös eredményünk a reszinkronizációs kezelés alkalmazása megtartott bal kamrai ejekciós frakciójú betegekben, valamint a jobb Tawara szár blokkos betegek reszinkronizációs válaszána vizsgálata.